

MISSIÓ, LÍNIES ESTRATÈGIQUES I OBJECTIUS

Diàleg Social

MISSIÓ

Plantejar-nos col·lectivament quin model de país volem gràcies a un diàleg obert i integrador que posi per sobre de tot el bé comú, i que això es faci des de la igualtat de gènere i de relacions, sense culpabilització ni menyspreu per a uns, ni victimització o dependència dels altres, i que ens faci avançar cap a l'equitat i la dignitat de totes les persones que viuen al país.

Idea general

La nostra societat, en general, és rica o, fins i tot, opulenta, sobretot en diners i malbaratament de recursos. Vam integrar-nos a la Unió Europea després de la dictadura franquista, i ens van adaptar a les democràcies europees i vam intentar posar-nos al seu nivell també en els serveis socials. Però no vam avaluar per què servia el model social que començava a generar problemes en altres països. Tot i que hem avançat molt en matèria de drets humans i drets socials, especialment pel que fa a la protecció dels més desfavorits, els darrers anys s'ha demostrat que malgrat tots els esforços no s'ha evitat una gran desigualtat econòmica i la incapacitat de seguir oferint oportunitats als qui menys en tenen. La reducció de l'ascensor social, la dificultat en la inclusió social dels nous, l'increment desafortunat de l'atur, els desnonaments, la no resolució de la desigualtat de gènere en alguns àmbits, les poques transferències de recursos a diversos col·lectius, han acabat generant un país amb una forta desigualtat social, solament si tenim la llibertat i la capacitat de decidir com volem que sigui la nostra societat, serà possible recuperar el protagonisme individual i col·lectiu generador d'il·lusió i de futur. En aquest procés és bàsic que l'Administració doni exemple d'honestedat, reconeixent els seus errors i fent complir les lleis. I cal que les entitats i les persones treballin en xarxa amb l'Administració per generar sinèrgies, implicant els entorns familiars i veïnals. Ens cal un diàleg molt ampli que assumeixi les diversitats i que, a la vegada, generi equitat entre totes les persones que viuen al país.

Situació actual

El model socioeconòmic que s'ha implantat en la societat occidental expulsa els grups i les persones amb una fragilitat generada per factors econòmics, socials, familiars i personals i les deixa al marge de les oportunitats socials. L'estat del benestar protector no facilita, en l'actualitat, ni la maduresa de les persones ni l'ascensor social. Moltes de les ajudes que existeixen converteixen les persones en usuàries de serveis que incrementen la seva dependència. No es posa per damunt de tot la dignitat de la persona, ni es treballa prou per la seva autonomia ni per desenvolupar les seves potencialitats. En molts casos, la manera d'abordar la relació no és des de la igualtat personal. Com a conseqüència, hi ha actituds victimistes, picaresques i, sobretot, dependències que bloquegen les capacitats pròpies i l'empoderament. Tot sovint, la persona atesa no és protagonista de la seva vida i la societat no se'n considera coresponsable, ans al contrari, la culpabilitza de la seva situació.

Com més desigualtat i menys responsabilitat social hi ha, més persones i col·lectius entren en noves situacions marginals per manca de treball, d'habitatge o de xarxes familiars o socials de suport. I en alguns casos, sobretot els joves, la dificultat de viure al país és tan gran que els fa emigrar.

Malgrat tot el que es va anar construint després de la dictadura, la crisi ha demostrat que moltes forces alienes han anat generant un tipus de societat fracturada, sense deixar-nos gaires opcions de

construir-la entre nosaltres, des del diàleg per al bé comú. Solucions assistencials, crispació social, culpabilitzacions i opcions excloents han creat un espai d'opinions contràries al bé comú universal. Amb l'argument de la por a perdre el que es té, triomfen les respostes que transformen la vulnerabilitat en un delicte.

Proposta

Ens hem de plantejar, tots alhora, com volem que sigui el nostre país, quins han de ser els principis que fonamentin la nostra manera de fer i quines són les prioritats socials. Cal fer-ho a partir de la Declaració de drets humans i també la Declaració de justícia social, i posar el bé comú com a centre del debat. Cal un ampli diàleg social per construir la societat que volem.

Promoure espais de reflexió i acció sobre el model de societat que volem.

Centrar els serveis en les persones i en la seva dignitat i autonomia.

Impulsar grans canvis en el reconeixement dels drets i l'aplicació de la justícia social.

MISSIÓ

Plantejar-nos col·lectivament quin model de país volem gràcies a un diàleg obert i integrador que posi per sobre de tot el bé comú, i que això es faci des de la igualtat de gènere i de relacions, sense culpabilització ni menyspreu per a uns, ni victimització o dependència dels altres, i que ens faci avançar cap a l'equitat i la dignitat de totes les persones que viuen al país.

LÍNIES ESTRATÈGIQUES DIÀLEG SOCIAL

1. Promoure espais de reflexió i acció sobre el model de societat que volem
2. Centrar els serveis en les persones i en la seva dignitat i autonomia
3. Impulsar grans canvis en el reconeixement dels drets i l'aplicació de la justícia social

LÍNIA ESTRATÈGICA 1

Promoure espais de reflexió i acció sobre el model de societat que volem

Idea general

Un dels nous factors socials que ha sorgit amb força els darrers anys és la gran diversitat de la gent que conforma la nostra societat, tant d'orígens com de formes de ser, d'estar, de pensar i d'actuar. Pràcticament no hi ha res que sigui acceptat per tothom. Per això, cal que tots aprenguem a dialogar des de l'acceptació de la pluralitat de maneres de pensar, sentir i viure al país, i acabar amb unes maneres que vencen, però no convencen. Aquest diàleg indispensable ha de tenir en el bé comú i els drets humans les línies vermelles per construir el país que volem.

Situació actual

La crisi ha manifestat que moltes forces alienes han pertorbat el nostre model social, sense deixar-nos l'opció de construir-lo entre nosaltres. Ens han fet creure que no hi ha res a fer, i que l'únic camí és el que ens dicten. El malestar i la crispació fan sorgir opinions contràries que generen tensions, i sovint triomfen les que donen solucions fàcils, encara que sigui sense gaires arguments. Ens costa dialogar, no hem après a fer-ho obertament, sobretot en la societat

actual. I no ho hem fet plantejant com volem que sigui el nostre país, quins han de ser els principis que fonamentin la nostra manera de fer i quines són les prioritats socials.

Proposta

Donar al diàleg el valor imprescindible que té en la construcció social, en la recerca de la veritat comuna, per saber com és i què pensa l'altre, i per progressar en l'acceptació de les diverses maneres de llegir la realitat.

OBJECTIU 1

Una societat que educa i que creix en l'actitud del diàleg, disposada a acceptar les diversitats, com a base per a la recerca del bé comú, en tots els àmbits de la societat, començant per la família i l'escola.

OBJECTIU 2

Una societat que crea espais de diàleg i de participació comuna per als grups que impulsen alternatives socials vers una altra manera de viure (contra la injustícia, la corrupció, l'espiral d'exclusió social, contra la violència i en favor de la pau, la protecció de la natura o el paisatge...) en consonància amb el bé comú, el desenvolupament de la democràcia i la dignitat de les persones. Una societat en què el diàleg ocupa l'espai públic per limitar les opinions sectàries, estigmatitzadores i menyspreadores.

OBJECTIU 3

Un país que crea nous espais de diàleg i participació amb la societat organitzada (teixit associatiu, entitats socials, culturals, comunitàries, de cooperació, ambientals...) i amb l'Administració pública per construir, tots plegats, el model de país que volem.

OBJECTIU 4

Una societat que promou els valors que conformen la base del bé comú i els drets humans: responsabilitat i coherència, interès per l'altre, dignitat, justícia, equitat social i de gènere, solidaritat, i respecte per la persona, la natura i el medi ambient.

OBJECTIU 5

Una societat que dona un nou valor al que és públic i al que és de les administracions públiques: Públic com a sinònim de servei universal, comú a tots, compartit.

OBJECTIU 6

Una societat atenta a "l'estat del país en diàleg social" que avalua les iniciatives i el compliment de les lleis d'atenció als col·lectius en situació de vulnerabilitat, i ajuda d'aquesta manera a marcar l'agenda política.

OBJECTIU 7

Un país que reconeix com a dret subjectiu i fonamental l'habitatge i que es compromet a implantar totes les mesures per promoure el dret al treball i a generar fórmules creatives d'activació de les persones.

OBJECTIU 8

Una societat que disposa d'eines de quantificació i avaluació del valor de l'acció social.

LÍNIA ESTRATÈGICA 2

Centrar els serveis en les persones i en la seva dignitat i autonomia

Idea general

L'atenció a la gent en situació de vulnerabilitat social s'ha de fer des d'una relació d'igualtat, de persona a persona. Cal promoure una relació madura entre la gent que està sent atesa, la qual ha d'assumir responsablement la seva vida, i els professionals i l'entorn, que en són coresponsables.

Situació actual

La creació dels serveis d'atenció a les persones al final de la dictadura va exigir avançar en un terreny que no existia. Es van fer molts projectes de gran qualitat, però sovint es feien des de la convicció que els coneixements professionals permetien saber perfectament què necessitava la gent que era atesa. Encara ara, s'apliquen receptes estereotipades i fragmentades per a situacions concretes que no tenen en compte el que pensen i desitgen les persones ateses, a partir de diagnòstics parcials que no analitzen la globalitat de tots els àmbits de la salut, social, educatiu, econòmic i

jurídic. Moltes vegades no tenen en compte altres necessitats tan importants com ara la **felicitat**, el **benestar** o la **seguretat**. En alguns casos, no es treballa des dels nuclis més propers, fonamentalment la família i el barri o poble.

Proposta

Atendre les persones des de la seva realitat, per tal que siguin elles les protagonistes i responsables de la seva construcció, des d'un treball integral i coordinat per part de tots els agents socials que generin coresponsabilitat de tota la societat en la construcció individual i col·lectiva.

OBJECTIU 1

Una societat que treballa sistèmicament tots els serveis que atenen les persones (serveis socials, salut, escoles...) i generant una xarxa fonamentada en la persona, tenint en compte la seva autonomia i responsabilitat i tots els seus vincles de confiança i seguretat.

OBJECTIU 2

Un país que ofereix el suport econòmic i els recursos que garanteixen un nivell mínim de benestar i participació per a totes les persones, famílies i col·lectius, des de la dignitat i la coresponsabilitat.

OBJECTIU 3

Una societat que garanteix el suport a totes les situacions personals que poden dificultar una vida harmònica.

OBJECTIU 4

Una societat que té l'equitat com a valor bàsic envers els col·lectius amb més tendència a les situacions de fragilitat.

OBJECTIU 5

Un país en què s'apliquen totes les lleis de drets socials, tant en moments de crisi com de bonança.

OBJECTIU 6

Una societat que disposa d'avaluacions transparents dels processos, amb indicadors fiables, que donen rigor a les mesures de l'impacte de les polítiques i dels projectes socials.

OBJECTIU 7

Un país que promou la creativitat i la innovació, que incentiva l'R+D+I en l'àmbit social, i que du a terme avaluacions públiques, fetes amb rigor, de l'impacte que tenen les polítiques i els projectes socials.

LÍNIA ESTRATÈGICA 3

Impulsar grans canvis en el reconeixement dels drets i l'aplicació de la justícia social

Idea general

Les persones es troben en situacions de vulnerabilitat per l'atzar o per causes estructurals. Tant en un cas com en l'altre, la societat ha d'evitar que uns culpin els altres i que aquests altres es victimitzin, i ha d'ajudar, a més, a trobar camins que redueixin al màxim la marginació del benestar i la dignitat.

Situació actual

La societat contemporània es configura des de la competitivitat agressiva en la major part dels àmbits. Fins i tot en l'atenció als més petits, ja hi ha infants que són marginats i que pateixen grans dificultats en termes d'inclusió social. El fracàs escolar, l'exclusió de molts nens i nenes dels circuits normalitzadors, impedeixen la seva inclusió social plena. Els recursos institucionals no tenen prou eines per treballar en xarxa i prioritzar degudament els més vulnerables. Si bé en aquests moments n'hi ha molts més que pateixen marginació a causa de les condicions conjunturals, la situació

estructural durant aquests darrers anys ha generat moltes famílies amb una alta vulnerabilitat crònica generacional.

Proposta

Promoure que tota la societat prioritzi els drets socials com a base d'una societat equilibrada, cohesionada i harmònica. Que els drets socials es treballin en xarxa, des de tots els àmbits de la persona. Que l'educació es faci des de la cooperació i no pas des de la competitivitat. Que els àmbits de la salut, els serveis socials i l'educació treballin coordinadament a fi de vetllar per la no exclusió de cap persona o col·lectiu, independentment de la seva situació administrativa, amb uns criteris comuns. Que l'economia i la política estiguin al servei del bé comú.

OBJECTIU 1

Un país que garanteix l'acompliment dels drets humans i la justícia social amb organismes coordinats amb tots els agents socials, que tinguin eines per detectar i denunciar tot el que afecti la dignitat i el benestar de totes les persones que viuen al país.

OBJECTIU 2

Un país en què tots els organismes i departaments de l'Administració pública garanteixen l'acompliment dels drets socials que estableix l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

OBJECTIU 3

Una societat que genera eines efectives de sensibilització social davant de discursos i falsos rumors estigmatitzadors i culpabilitzadors dels col·lectius en situació més vulnerable, especialment les dones, la gent gran, els joves homosexuals, les persones d'origen immigrat, els discapacitats, etc.

OBJECTIU 4

Una societat que prioritza el bé comú des de tots els àmbits socials: salut, educació, economia, organitzacions i empresa, cultura, comunicació i xarxes socials, activitat física i esport, activitats de lleure, sostenibilitat, paisatge i hàbitat, ciència, comerç, justícia, seguretat, política.

